

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola CCXLIX. Ioannis Papae VIII. Ad Carolvm Regem. Gratulatur de eius
erga Romanam ecclesiam obseruantia, cuius eum defensorem elegit.
monet ne aduersariis fidem habeat. laudat quod ditionem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Pandenulfum fidelem nostrum de diuisione, vel frugibus illius ecclesiæ deliberauimus, sine mora adimplere proculres. Hoc sciens, quia si aliter agere præsumpséris, sicut inuasorem rerum sacrarum te canonicis iaculis feriemus. Quod si aliquam querimoniam, aut iustum excusationem te habere confidis; tunc cum eodem episcopo causam dicturus, iubemus, ut nostram petas præsentiam. Nam & nos præsenti legato nostro V Valpero reuerendissimo episcopo dilecto consiliario nostro præcipimus, vt si nostra salubria monita adimplere contempseris, ex nostra auctoritate te excommunicare procuret: quatenus, sicut prædictimus, Romam in nostra*. Data xv. Kalendas Augusti, indictione XIII.

EPISTOLA CCXLIX.
IOANNIS PAPÆ VIII.
AD CAROLVM REGEM.

Gratulatur de eius erga Romanam ecclesiam obseruantia, cuius eum defensorem elegit. monet ne aduersariis fidem habeat. laudat quod ditionem sancti Petri ab hostili incursu defendi iussérit. Bosoni tamquam tyranno auxilium se non daturum affirmat. optat eius aduentum, & rogit ut legatos mittat.

Dilecto ac spiritali filio Carolo glorioso regi.

REGLÆ magnitudinis vestræ receptis apicibus, ac diligenter perlectis, quia more Christianissimorum principum parentum vestrorum admonitionis & exhortationis nostræ doctrina replerivs velle cognoscimus, nostroque consultu ea, quæ pro sanctæ matris vestræ Romanæ ecclesiæ, & totius Christianitatis defensione salubria ac utilia esse videntur, animo libenti cupiatis perficere; valde gratulamur, & immensas Domino gratias referimus: & optamus ut cuncta circa vos semper prospera, diuina fauente gratia, existant. Ea etenim, quæ de vestris causis, & euentibus vestris nobis literis non retulisti, fidelis relatione communis fidelis, & reuerendissimi episcopi V Vibbodi luculenter didicimus; eique omnem familiaritatis aditum pio affectu præbentes, vestræ voluntatis

Concil. Tom. 24.

Oo

Aimoinus
lib. 5. c. 39.
& 40. Re-
gino lib. 1.

arcana cognouimus, per quem & nos celsitudini vestræ aliqua verbo tenuis intimanda direximus. De oppressionibus autem Græcorum (sicut vobis a quibusdam æmulis nostris nuntiatum est) nos aliquid nullo modo scimus; si vero certissime sciremus, dilectioni vestræ cum omni deuotione celeriter nuntiassemus: quoniam Dei omnipotentis procul dubio inspiratione, & voluntate, vos præ omnibus eligere, & inclytum in omnibus negotiis sanctæ sedis apostolicæ, nostrisque profectibus patronum, ac defensorem habere omnino curauimus: & ideo, vita comite, longa per tempora optamus possidere. Quapropter inimicis nostris, quos nobis aduersarios, & zizaniorum seminatores esse cognoscitis, aurem clementiæ vestræ nullatenus accommodetis. Nam inimicus semper contraria loquitur: tamen bene vos fecisse laudamus, quod omnibus episcopis, & comitibus, qui circa nos consistunt, auctoritate vestra mandatis, atque iussistis, vt terminum sancti Petri ab hostili nempe incursu, nostro pariter instructi mandato, defendere debeant. Valde necessarium est, vt non solum a malis Christianis, verum etiam & a Sarracenis vbique diffusis, vbique & vndique nos sine intermissione deprædantibus, & more furum nostra deripientibus, tueri procurent. Pro qua videlicet necessitate, quam supra modum patimur, ipsius VVibodi episcopi hortatu, in quamdam cortem nostram exiuimus, & vna cum VVidone comite Lamberti filio loqui voluimus huius rei causa: sed ipse adesse prætermisit, sicut iam dictus fidelis noster ac vester vobis poterit enarrare. De Bosone quoque certos vos esse volumus, quia neque aliquem familiaritatis locum, aut receptionis nostræ auxilium apud nos habebit, neque poterit inuenire: eo quod vos, vt prælibauimus, amicum, & adiutorem quæsiuimus, & loco carissimi filii retinere toto mentis conamine volumus. Nam nihil nobis de parte ipsius pertinere videatur, qui tales tyrannidem præsumpsit committere. De vestro quoque aduentu, quem, Deo fauente, adesse mandatis, valde sumus gauisi effecti, & pro tantis calamitatibus, quibus circumdati & oppressi existimus, optimus, & vehementer rogamus vestram specialem citissime, Deo propitio, contemplari præsentiam. Ioannem vero

reuerendissimum episcopum Tritiensem penes nos hac vice retinuimus, vt si aliquid noui nobis euenerit, & necesse fuerit per eum vestris mandare fidelibus, ac per ordinem quæ opportuna fuerint, significare possimus. Pro iustitiis autem faciendis sanctæ Romanæ ecclesiæ, vt idoneos & fideles viros e latere vestro nobis de præsenti dirigatis, obnixe depositimus, qui nobis pariter cum missis nostris proficiscentibus, de omnibus iusticiam plenissimam faciant, & vestra regali auctoritate male agentes corrigant & emendent: præterea, sicut vestro proprio nobis ore fili carissime promisistis, vt in hoc dumtaxat opere vestram voluntatem, vestraeque mentis affectum circa nos purissimum fore luce clarius agnoscamus, vt & nos vestrum desiderium pio semper valeamus affectu perficere. Data
vt supra.

EPISTOLA CCL.

IOANNIS PAPÆ VIII.

Gratulatur de concordia ecclesiæ Constantinopolitanæ. miratur multa, quæ statuerat, mutata esse. approbat quæ Constantinopoli in Concilio pro causa Photii atta sunt, si tamen Legati contra sua mandata non egerint.

Hoc nostri semper certaminis & laboris fuit; hoc nostri voti existit, vt pro orthodoxæ fidei integritate, seu pro statu, & pace omnium Dei ecclesiarum, quarum cura constringimur, adeo operam demus, quatenus dispersa congregentur, congregata conseruentur, & vt quidquid inhonestum, vel aliter quam se rectitudine habet, per prouidentiam Dei, sanctorum apostolorum meritis suffragantibus corrigatur, omni conamine, iuxta officium nobis commissum, speculando satagimus. Huius rei gratia more apostolico sanctæ Constantinopolitanæ ecclesiæ misereri volentes, decreuimus, vt vnius incrementum, nullius fieret detrimentum; quin potius omnium manifestum existeret adiutorium. Conuocata nostra ecclesia, quantum ad præsens tempus coegit necessitas, auctoritate, & potestate apostolica dictæ Constantinopolitanæ ecclesiæ consuluimus, & legatis nostris directis, vt inoffenso pede incederent, instituimus. De cuius scilicet

Videtur
missa
Photio.

Concil. Tom. 24.

Oo ij